

TEME

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu
historiju

Broj 48, godina XXIV
novembar, 2019.
[str. 13-21]

© Monos 2019

Stanje lokalne samouprave u Bosni i Hercegovini i neki mogući pravci njenog daljeg razvoja–rezultati jednog istraživanja

Dr.sc. Muhamed Ibrahimović

U ovom prilogu prezentiraju se rezultati istraživanja koje je autor obavio tokom 2019. godine u cilju sagledavanja efikasnosti i funkcionalnosti lokalne samouprave u Bosni i Hercegovini. Istraživanje je obavljeno u više općina oba entiteta i Distriktu Brčko putem anketnog upitnika kao i neposrednih razgovora sa osobama koje zauzimaju značajnije pozicije u lokalnoj samoupravi i učestvuju u provođenju zakona i propisa iz te oblasti. Za obradu ove teme autor se skoncentrisao na pet ključnih pitanja koja se odnose na stanje postojeće zakonske regulative. Gotovo svi odgovori potvrdili su potrebu njene promjene, te jačanje materijalne osnove i izvora za finansiranje lokalne samouprave. Analizirajući pristigle odgovore na anketna pitanja moguće je zaključiti da lokalni organi vlasti u entitetima i Brčko Distriktu imaju skoro ujednačene stavove o većini pitanja, osim o pitanju podrške donošenju jedinstvenog zakona o lokalnoj samoupravi na nivou države. Visok stepen saglasnosti postoji i u pogledu zahtjeva za stabilnijim finansiranjem lokalnih zajednica, što bi moglo biti polazište nadležnim zakonodavnim organima u nekim budućim, svakako neophodnim, promjenama zakonske regulative u toj oblasti.

Ključne riječi: lokalna samouprava, entitet, kanton, lokalna zajednica.

teme

UVODNE NAPOMENE

Evropska povelja o lokalnoj samoupravi predstavlja prvi multilateralni pravni instrument koji definiše standarde lokalne autonomije, inkorporirane u koncept savremene pluralističke demokratije.¹ Povelja nema pretenzije da nametne model lokalne samouprave koji bi bio primjenjiv na sve države članice Vijeća Evrope, nego joj je cilj da izgradi standarde za uspostavljanje, funkcionisanje i zaštitu onog nivoa vlasti, koji je najbliži građanima. Cilj joj je, također, da omogući kvalitetno učešće građana u lokalnim zajednicama u odlučivanju o poslovima koji se tiču njihovog svakodnevnog života. Povelja obavezuje države članice da primjenjuju pravila koja će garantovati političku, administrativnu kao i finansijsku autonomiju lokalnih vlasti.

Iskazujući privrženost demokratskim standardima Evropske zajednice, Vlada Republike Bosne i Hercegovine je 24. 10. 1994. godine, još u vrijeme ratnih dejtava, donijela Uredbu o ratifikaciji Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, koja je praktično postala sastavni dio domaće pravne prakse.² Skupština Republike Bosne i Hercegovine je u aprilu 1995. godine podnijela zahtjev za prijem u članstvo Vijeća Evrope, a u aprilu 2002. godine je postala 44-ta članica Vijeća Evrope.³

Iako je Evropskom poveljom predviđeno da se pitanje lokalne samouprave reguliše

zakonom ili ustavom države potpisnice⁴, lokalna samouprava u Bosni i Hercegovini nije regulisana na nivou države, nego je ostavljena u nadležnosti entiteta i kantona. Tako je funkcionisanje lokalne samouprave u Republici Srpskoj regulisano Ustavom i Zakonom o lokalnoj samoupravi tog entiteta, dok je u Federaciji Bosne i Hercegovine, pored entitetskog Ustava i Zakona o principima lokalne samouprave, tretirano i u kantonalnim ustavima i zakonima o lokalnoj samoupravi kantona. Samoupravni djelokrug lokalne samouprave, konkretnije se razrađuje u statutima općina i gradova, kao jedinica lokalne samouprave. Statutima se u prvom redu utvrđuju nadležnosti organa, imovina, finansiranje, nadzor i zaštita lokalne samouprave, te vidovi i oblici neposrednog učešća građana u odlučivanju, ali i uloga lokalne samouprave u kreiranju ekonomskog razvoja, posebno komunalne infrastrukture i društvenih djelatnosti.

EVROPSKA POVELJA I DOMAĆA PRAKSA

Nedostatak jedinstvenog državnog zakona o lokalnoj samoupravi, kako zahtijeva Evropska povelja, u značajnoj mjeri otežava i negativno utiče na efikasno funkcionisanje lokalne samouprave u Bosni i Hercegovini. Pored različitog zakonskog okvira, različit je i institucionalni tretman lokalne samouprave u entitetima: u Republici Srpskoj egzistira

1 Publikacija "Evropska povelja o lokalnoj samoupravi", izdavači: Vijeće Evrope i Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini, Sarajevo 2003. godine

2 Uredba o ratifikaciji Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, "Službeni list RBiH", broj 31/94

3 Vijeće Evrope je najstarija evropska organizacija čije je sjedište u Strasbourgu i obuhvata 47 država članica (sve evropske države osim Bjelorusije). Osnovano je 1949. godine s ciljem zaštite ljudskih prava, vladavine zakona i višestranačke demokratije. Statutarna tijela Vijeća Evrope su Ministarski odbor, tijelo koje donosi odluke i Parlamentarna skupština, raspravno i savjetodavno tijelo. Kongres lokalnih i regionalnih vlasti nije statutarno tijelo, ali je vrlo važan budući da inducira razvoj temeljne demokratije i njezinog sudjelovanja u procesu evropskih integracija. Glavni cilj Vijeća je jačanje saradnje i jedinstva na evropskom kontinentu, promicanje ljudskih prava i osnovnih sloboda, te demokratije i vladavine prava. Pored toga, Vijeće Evrope se bavi i nizom drugih specifičnih društvenih tema kao što su socijalna isključenost, rasna, nacionalna i druga netrpeljivost, trgovina ljudima, nasilje nad ženama, prava djece, bioetika, terorizam, zaštita kulturne i prirodne baštine te drugim savremenim izazovima evropskog društva.

4 Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, član 2

Ministarstvo uprave i lokalne samouprave, dok je u Federaciji Bosne i Hercegovine ovo pitanje u nadležnosti Ministarstva pravde, koje nije dovoljno kapacitirano da se bavi tom problematikom na kvalitetan način. Iz tih razloga, većina lokalnih samouprava djeluje samostalno, nezavisno i decentralizovano, što umanjuje njihovu efikasnost i funkcionalnost, kako u pogledu aktivnog servisiranja građana, tako i u pogledu ostvarivanja pojedinih prava i interesa građana u mjestu življenja.

Poseban problem predstavlja i finansiranje lokalne samouprave koje uglavnom omogućava finansiranje osnovnih funkcija, a veoma mali dio preostaje za adekvatno zadovoljavanje potreba i interesa lokalnog stanovništva. Izvori finansiranja lokalne samouprave nisu primjereni nadležnostima koje su im dodijeljene ustavima i zakonima. Tako naprimjer, od ukupne sume prikupljenih javnih prihoda u Bosni i Hercegovini, manje od jedne desetine se odvaja za funkcionisanje lokalnih organa vlasti, što samo po sebi govori o finansijskom i materijalnom položaju lokalnih zajednica.

SADRŽAJ ANKETE I OKVIR ISTRAŽIVANJA

Da bi smo provjerili kakvi su stavovi o tim nesaglasnostima na nivou lokalnih zajednica i ostvarili konkretniji uvid u trenutno stanje lokalne samouprave u BiH, na tu temu obavili smo istraživanje na prostoru oba entiteta i Brčko Distrikta. Drugi cilj je bio da se utvrde uzroci i posljedice zaostajanja lokalne samouprave u odnosu na evropsko zakonodavstvo

te u vezi s tim oslušne mišljenje iz lokalnih zajednica (opština i gradova). Istraživanje je obavljeno u periodu od januara do maja 2019. i to paralelno, putem anketnog upitnika i neposrednih razgovora sa odgovornim osobama koje neposredno izvršavaju i provode zakone i propise o lokalnoj samoupravi (mahom načelnicima općina i gradonačelnicima).⁵ Anketa je bila anonimnog karaktera, a ispitanici su se na nju odazivali dobrovoljno. Uz upitnik nije dostavljeno nikakvo posebno uputstvo jer je koncipiran tako da je nudio i moguće odgovore na postavljena pitanja. Anketni upitnici su dostavljeni u 42 općine i grada u Federaciji BiH, 17 u Republici Srpskoj, kao i Brčko Distriktu⁶. Kroz ove upitnike tražili su se odgovori na sljedećih pet pitanja: (1) Podržavate li donošenje jedinstvenog Zakona o lokalnoj samoupravi na državnom nivou? (2) Da li je postojeće stanje lokalne samouprave efikasno i funkcionalno i da li zadovoljava potrebe i interese građana u lokalnim zajednicama? (3) Da li postojeće entitetske i kantonalne zakone o lokalnoj samoupravi treba mijenjati i osigurati veća prava lokalnim samoupravama? (4) Da li je neophodno izmijeniti entitetske zakone o pripadnosti javnih prihoda i jedinicama lokalne samouprave dodijeliti više sredstava za ispunjavanje dodijeljenih nadležnosti? i (5) Da li je potrebno obezbijediti više sredstava u budžetima lokalnih samouprava za funkcionisanje i jačanje mjesnih zajednica?

Odgovori na ova pitanja stigli su iz 33 lokalne zajednice od ukupno 60 kojima su upućeni anketni materijali i to: 26 iz Fede-

5 Ciljanu grupu unutar koje je vršeno anketiranje činili su aktivni sudionici-provoditelji zakona o lokalnoj samoupravi i drugih propisa koji su vezani za funkcionisanje lokalne samouprave. Konkretno ispitanici su lokalni organi vlasti oba entiteta i Brčko Distrikta. Ne raspolazemo podacima o autoritetu koji je davao odgovore na dostavljene upitnike, poziciji u organu na kojoj se nalazi, starosnoj dobi, polu i dr. Radi osiguranja cilja istraživanja izvršen je izbor stvarne populacije a u ovom slučaju ispitanikom se podrazumijeva organ vlasti (lokalna samouprava). Izbor populacije je vrlo bitan radi pravilne identifikacije, i određivanja ciljne populacije koja je podobna za ispitivanje stavova.

6 Prema informacijama Saveza općina i gradova u Federaciji Bosne i Hercegovine egzistira 80 općina i gradova a u Republici Srpskoj 64 općina i gradova. Također u Bosni i Hercegovini egzistira i Brčko Distrikt.

racije BiH, 6 iz Republike Srpske i iz Brčko Distrikta.

REZULTATI ANKETE I DISTRIBUCIJA ODGOVORA

U vezi sa pitanjem *“Podržavate li donošenje jedinstvenog Zakona o lokalnoj samoupravi na državnom nivou”* (br. 1), ispitanici nisu imali jedinstven stav. U pogledu funkcionisanja sistema lokalne samouprave na jedinstvenom prostoru Bosne i Hercegovine pozitivno se izjasnilo 81,8 % ispitanika iz entiteta Federacija Bosne i Hercegovine, dok 12,2 % odnosno četiri općine iz entiteta Republika Srpska (Doboj, Pelagićevo, Prnjavor i Derventa) ne podržavaju donošenje jedinstvenog Zakona o lokalnoj samoupravi na nivou države i zastupaju stav o daljoj decentralizaciji sistema lokalne samouprave. (prilog: tabela broj 1)

Na pitanje (br. 2) *“Da li je postojeće stanje lokalne samouprave efikasno i funkcionalno i da li zadovoljava potrebe i interese građana u lokalnim zajednicama”*, 81,2 % anketiranih odgovorilo je da postojeće stanje lokalne samouprave nije funkcionalno i da ne zadovoljava potrebe i interese građana. Velika većina smatra da lokalna samouprava u svim segmentima života, rada i poslovanja mora kreirati strategije i programe kojima će na najefikasniji način odgovoriti svim zahtjevima i potrebama građana. Samo 15,6 % ispitanika slaže se da je postojeće stanje zadovoljavajuće te da odgovara potrebama građana, odnosno da je sposobno da ponudi odgovore na sva pitanja u vezi sa radom organa u lokalnoj zajednici. Interesantno je da većina ovakvih stavova dolazi iz lokalnih samouprava sa prostora entiteta Republika Srpska, dok je sa postojećom organizacijom lokalne samouprave saglasna samo jedna lokalna zajednica iz entiteta Federacije Bosne i Hercegovine. Neodlučan je stav o ovom pitanju samo u Brčko Distriktu. (prilog: tabela broj 2)

Za razliku od odgovora na prethodna dva, odgovori na treće pitanje, koje je glasilo *“Da*

li postojeće entitetske i kantonalne zakone o lokalnoj samoupravi treba mijenjati i osigurati veća prava lokalnim samoupravama” (br. 3) su ujednačeni u visokom procentu od 90,6 % . Zakonske promjene podržava najveći broj ispitanih u oba entiteta i u Brčko Distriktu. Izvjesna odstupanja odnose se na odgovore iz općina Derventa i Tešanj, koje imaju podijeljen stav o potrebi promjene legislative i osiguranja većih prava lokalnih samouprava na nivoima entiteta i kantona. (prilog: tabela broj 3)

Ako su nesaglasnosti u manjoj ili većoj mjeri došle do izražaja u odgovorima na prethodna tri pitanja, skoro potpuno su ujednačeni odgovori (i to pozitivni) na pitanje *“Da li je neophodno izmijeniti entitetske zakone o pripadnosti javnih prihoda i jedinica lokalne samouprave dodijeliti više sredstva za ispunjavanje dodijeljenih nadležnosti”* (br. 4). Svi učesnici ankete, bez obzira na entitetsku pripadnost, podržavaju izmjene entitetskih zakona o pripadnosti javnih prihoda kojima je jedinica lokalne samouprave potrebno dodijeliti više sredstava za ispunjavanje dodijeljenih nadležnosti. Jedinstvenost odgovora pokazuje da su sredstva koja se izdvajaju iz budžeta entiteta nedovoljna za vršenje nadležnosti lokalnih samouprava. To su očekivani odgovori imajući u vidu trajnu nesaglasnost oko raspodjele društvenih prihoda po pojedinim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini. Identični ili slični odgovori, zasigurno bi stigli i iz ostalih općina u Bosni i Hercegovini koje nisu obuhvaćene ovim istraživanjem. (prilog: tabela br. 4)

Visok stepen saglasnosti iskazan je i u odgovorima na pitanje *“Da li je potrebno obezbijediti više sredstava u budžetima lokalnih samouprava za funkcionisanje i jačanje mjesnih zajednica”* (br. 5) Negativni odgovori ispitanika o pitanju izdvajanja sredstava iz budžeta lokalnih samouprava za potrebe jačanja i funkcionisanja mjesnih zajednica došli su iz općina Donji Vakuf i Derventa, dok je grad Tuzla neopredijeljen što je i očekivano jer u

svom sastavu ima veoma mali broj mjesnih zajednica izvan gradske zone. Očekivano, većina ispitanih podržava stav o potrebi izdvajanja više sredstava za mjesne zajednice kao najniže nivoe lokalne samouprave što je u skladu sa strategijom razvoja ruralnih sredina u Bosni i Hercegovini o čemu govori i veoma visoka stopa odgovora "DA" 90,9 %. (prilog: tabela broj 5)

REZULTATI OBAVLJENIH INTERVJUA

U okviru ovog istraživanja, osim ankete, obavljeno je i nekoliko intervjua sa načelnicima i gradonačelnicima pojedinih općina i gradova kao najodgovornijim osobama u lokalnim samoupravama. Pored navedenih pitanja iz ankete, u tim razgovorima postavljeno je i nekoliko pomoćnih pitanja s ciljem da bi se došlo do validnijih spoznaja o samoj organizaciji i funkcionisanju lokalne samouprave. U tim razgovorima tražili su se njihovi stavovi i mišljenja o promjeni legislativne oblasti lokalne samouprave, kao i podzakonskih akata kojima bi se omogućilo poboljšanje funkcionisanja i organizacije lokalnih samouprava. Ovi ispitanici smatraju se jako relevantnim za ovo istraživanje, jer se u njihovim rukama nalaze izvršni mehanizmi lokalne samouprave, a svi procesi unutar lokalnih zajednica se obavljaju putem njihovog neposrednog angažovanja. Samim tim su i dobro upoznati sa svim propisima koji se odnose na funkcionisanje lokalnih zajednica.

Gotovo svi ispitanici su u svojim odgovorima ukazali na potrebu usaglašavanja propisa koji se tiču funkcionisanja lokalne samouprave, kao i podzakonskih akata sa ciljem efikasnije organizacije i njenog boljeg funkcionisanja u odnosu na sadašnje stanje. Među njima su, međutim, kao i među osta-

lim ispitanicima, podijeljeni stavovi u vezi sa pitanjem donošenja jedinstvenog zakona na nivou Bosne i Hercegovine. Kako se moglo i očekivati, načelnici i gradonačelnici iz entiteta Federacije BiH podržavaju, dok načelnici i gradonačelnici sa područja entiteta Republika Srpska ne podržavaju donošenje jedinstvenog državnog Zakona o lokalnoj samoupravi. I jedni i drugi smatraju da je trenutno stanje lokalne samouprave samo djelimično efikasno i funkcionalno i da može zadovoljiti elementarne potrebe i interese građana u lokalnim zajednicama. Jedinstveni su i u stavu o potrebi izmjena zakona o lokalnoj samoupravi na nivoima entiteta i kantona i to u pravcu jačanja i poboljšanja statusa lokalne samouprave. Smatraju da bi se time stvorile bolje mogućnosti za samostalno djelovanje i kreiranje programskih ciljeva, a posebno reformskih sadržaja, prvenstveno kroz projekte podrške i obezbjeđenja boljih uslova za život građana, zatim kroz projekte izgradnje infrastrukture, razvoja društvenih djelatnosti, zaštite životne sredine itd.

Da bi se to moglo realizovati, neophodna su veća finansijska sredstva koja lokalne samouprave iz sadašnjih utvrđenih prihoda ne mogu izdvojiti, s obzirom da najveći dio tih sredstava služi za finansiranje osnovnih funkcija i nadležnosti, to jest administracije. Naročito su jedinstveni u stavu da su neophodne izmjene entitetskih zakona o pripadnosti javnih prihoda, čime bi se obezbijedilo više sredstava lokalnim samoupravama i otvorila mogućnost realizacije drugih projekata koji su važni za lokalnu samoupravu.⁷ Isto tako, smatraju da dio sredstava lokalnih samouprava treba usmjeravati i na jačanje mjesnih zajednica, koje sa svoje strane daju veliki doprinos razvoju i jačanju lokalne sa-

7 Zbog asimetrične strukture unutarnje organizacije vlasti u entitetima, evidentna je i razlika u visini iznosa koji se raspodjeljuju općinama u entitetima. Naime, općinski nivo u Republici Srpskoj učestvuje sa 24% prihoda od indirektnih poreza koji se raspodjeljuju u tom entitetu, dok u Federaciji Bosne i Hercegovine općinski nivo učestvuje sa 8,42%. Kantoni u Federaciji BiH učestvuju u raspodjeli sa 51,48 % .

mouprave kroz različite oblike neposrednog učešća građana u odlučivanju.

ZAKLJUČNA RAZMATRANJA

Uvidom u "stanje na terenu" i analizom rezultata provedenog istraživanja može se zaključiti da su evropski standardi, definisani u Evropskoj povelji o lokalnoj samoupravi i njenim pratećim aktima, preporukama i protokolima Komiteta ministara Vijeća Evrope, samo djelimično i nedovoljno normativno iskazani u propisima o lokalnoj samoupravi Bosne i Hercegovine, te da je njihova implementacija jako spora i slaba.

I ovo istraživanje je pokazalo da bi se uspostavljanjem svojevrsnog oblika koordinacije i harmonizacijom određenih nadležnosti, kao i snažnijom finansijskom podrškom lokalnoj samoupravi, stvorili uslovi za efikasniju primjenu evropskih standarda u funkcionisanju lokalne samouprave u Bosni i Hercegovini, što je u interesu kako jedinica lokalne samouprave, tako i zajednice u cjelini.

Što se tiče finansiranja, po entitetskim zakonima, pokrivaju se, uglavnom, osnovne funkcije općina i gradova (lokalna administracija), dok vrlo malo preostaje za finansiranje određenih razvojnih projekata, kao i ostalih nadležnosti koje su utvrđene zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave. Stoga je neophodno izvršiti korekcije u zakonima kojima se reguliše pitanje finansiranja lokalne samouprave i uskladiti ih sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i drugim pratećim aktima.

Pravni položaj i funkcionisanje mjesnih zajednica u Bosni i Hercegovini različito je regulisano u entitetima i Brčko Distriktu. Tako različit pristup neophodno je mijenjati i ujednačavati u budućim reformama lokalne samouprave. Konkretnije, nameće se potreba dalje decentralizacije općine, zatim zakonskog i statutarog regulisanja odnosa

između općine i mjesne zajednice. Također je potrebno zakonski učvrstiti položaj mjesnih zajednica, garantovati njihov status, nadležnosti, finansiranje i omogućiti im da stiču imovinu i da njome raspolazu.

SUMMARY

THE STATE OF THE LOCAL SELF-ADMINISTRATION IN BOSNIA AND HERZEGOVINA AND SOME POSSIBLE DIRECTIONS OF ITS FURTHER DEVELOPMENTS – RESULTS OF A STUDY

This paper presents the results of a study conducted by the author during 2019 with the goal of reviewing the efficiency and functionality of the local self-administration in Bosnia and Herzegovina. The study was conducted in several municipalities of both entities and in the Brčko district through a survey as well as direct interviews with persons who occupy significant positions in the local self-administration and participate in the implementation of laws and regulations in this field. The author focused on five key issues relating to the state of the existing legislations to address this problematic. Almost all answers confirmed the need for change, the strengthening of the material base and the financial sources of the local self-administration. Through the analysis of the answers to the survey it can be concluded that the local authorities in the entities and Brčko district have almost unanimous positions when it comes to most issues except for the issue of the support for the adoption of a unified law on local self-administration on the state level. There is also a high degree of agreement regarding the demand for more stable financing of local communities, which could be seen as a starting point for the responsible legislative bodies in the future for the, certainly necessary, changes of the legislation in this field.

Tabela 1. Podržavate li donošenje jedinstvenog Zakona o lokalnoj samoupravi na državnom nivou?

Općine / Gradovi	Gračanica	Gradačac	Živinice	Srebrenik	Goražde	Pelagićevo	Osmaci	Čelić	Lukavac	Tuzla	Tešanj	Kakanj	Konjic	Prozor Rama	Doboj Istok	Teočak	Jajce
DA	x	x	x	x	x			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
NE						x											
NE ZNAM							x										
Općine / Gradovi	Donji Vakuf	Zenica	Derventa	Orašje	Prnjavor	Visoko	Busovača	Sarajevo Centar	Hadžići	Ilijaš	Petrovo	Novi Travnik	Brčko Distrikt	Doboj	Doboj Jug	Bužim	%
DA	x	x		x		x	x	x	x	x		x	x		x	x	81,8 %
NE			x		x									x			12,2 %
NE ZNAM										x							6,0 %
																	100 %

Tabela 2. Da li je postojeće stanje lokalne samouprave efikasno i funkcionalno i da li zadovoljava potrebe i interese građana u lokalnim zajednicama? * Djelimično "DA" i "NE"

Općine / Gradovi	Gračanica	Gradačac	Živinice	Srebrenik	Goražde	Pelagićevo	Osmaci	Čelić	Lukavac	Tuzla	Tešanj	Kakanj	Konjic	Prozor Rama	Doboj Istok	Teočak	Jajce
DA								x									
NE	x		x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x
NE ZNAM																	
Općine / Gradovi	Donji Vakuf	Zenica	Derventa	Orašje	Prnjavor	Visoko	Busovača	Sarajevo Centar	Hadžići	Ilijaš	Petrovo	Novi Travnik	Brčko Distrikt	Doboj	Doboj Jug	Bužim	%
DA			x		x									x		x	15,6 %
NE	x	x		x		x	x	x	x	x	x				x		81,2 %
NE ZNAM												x					3,1 %
																	100 %

Tabela 3. Da li postojeće entitetske i kantonalne zakone o lokalnoj samoupravi treba mijenjati i osigurati veća prava lokalnim samoupravama? * Za entitete "DA" a za kantone nema odgovora

Općine/ Gradovi	Gračanica	Gradačac	Živinice	Srebrenik	Goražde	Pelagićevo*	Osmaci	Čelić	Lukavac	Tuzla	Tešanj	Kakanj	Konjic	Prozor Rama	Doboj Istok	Teočak	Jajce
DA		x	x	x	x		x	x	x	x		x	x	x	x	x	x
NE	x																
NE ZNAM											x						

Općine/ Gradovi	Donji Vakuf	Zenica	Derventa	Orašje	Prnjavor	Visoko	Busovača	Sarajevo Centar	Hadžići	Ilijaš	Petrovo	Novi Travnik	Brčko Distrikt	Doboj	Ddoboju Jug	Bužim	%
DA	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	90,6%
NE																	3,1%
NE ZNAM			x														6,2%
																	100%

Tabela 4. Da li je neophodno izmijeniti entitetske zakone o pripadnosti javnih prihoda i jedinicama lokalne samouprave dodijeliti više sredstva za ispunjavanje dodijeljenih nadležnosti?

Općine/ Gradovi	Gračanica	Gradačac	Živinice	Srebrenik	Goražde	Pelagićevo	Osmaci	Čelić	Lukavac	Tuzla	Tešanj	Kakanj	Konjic	Prozor Rama	Doboj Istok	Teočak	Jajce
DA	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
NE																	
NE ZNAM																	

Općine/ Gradovi	Donji Vakuf	Zenica	Derventa	Orašje	Prnjavor	Visoko	Busovača	Sarajevo Centar	Hadžići	Ilijaš	Petrovo	Novi Travnik	Brčko Distrikt	Doboj	Ddoboju Jug	Bužim	%
DA	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	100%
NE																	0%
NE ZNAM																	0%
																	100%

Tabela 3. Da li postojeće entitetske i kantonalne zakone o lokalnoj samoupravi treba mijenjati i osigurati veća prava lokalnim samoupravama? * Za entitete "DA" a za kantone nema odgovora

Općine / Gradovi	Gračanica	Gradačac	Živinice	Srebrenik	Goražde	Pelagićevo	Osmaci	Čelić	Lukavac	Tuzla	Tešanj	Kakanj	Konjic	Prozor Rama	Doboj Istok	Teočak	Jajce
DA	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x
NE																	
NE ZNAM										x							

Općine / Gradovi	Donji Vakuf	Zenica	Derventa	Orašje	Prnjavor	Visoko	Busovača	Sarajevo Centar	Hadžići	Ilijaš	Petrovo	Novi Travnik	Brčko Distrikt	Doboj	Ddobj Jug	Bužim	%
DA		x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	90,9 %
NE	x		x														6,0 %
NE ZNAM																	3,0 %
																	100%